

[Finansministeren.]

ning, således at al indtægt såvel før som efter dødsfaldet bliver beskattet. Det gælder også indtægter under skiftebehandlingen, og beskatningen rammer såvel løbende indtægter som realisationsavancer ved afståelse af aktier, fast ejendom, skibe, maskiner og inventar osv. Fortjenesten skal opgøres på samme grundlag, som afdøde skulle have benyttet, hvis han havde levet på salgstidspunktet.

Kildeskatteloven indskrænker sig imidlertid ikke til at beskatte fortjeneste, der konstateres ved salg af de efterladte aktiver. Ved dødsboets udlæg af aktiver til arvinger eller ægtefælle skal der også finde beskatning sted, idet udlægsværdien i så fald betragtes som salgssum for de pågældende aktiver. Denne urealiserede fortjeneste beskattes enten hos dødsboet eller hos afdøde i forbindelse med en særlig afsluttende ansættelse. Kun for længstlevende ægtefælle er der åbnet adgang til i stedet for denne beskatning af urealiseret avance at vælge at indtræde i afdødes skattemæssige stilling til de aktiver, der udlægges.

Kildeskattelovens regler om beskatning af urealiseret avance vil udsætte dødsboerne, og dermed afdødes efterladte, den længstlevende ægtefælle og børnene, for en meget betydelig likviditetsmæssig belastning, og denne likviditetsmæssige belastning vil ramme dem på et tidspunkt, hvor de som regel vil være dårligst rustet til at bære byrden. Ofte vil følgen blive, at længstlevende ægtefælle og arvingerne bliver ude af stand til at videreføre en virksomhed, som afdøde har drevet.

Efter det nu fremsatte lovforslag skal kildeskattelovens princip om kontinuerlig beskatning opretholdes. Derimod skal den tvangsmæssige beskatning af urealiserede fortjenester opgives. Den afløses af en ordning, hvorefter arvinger og ægtefælle indtræder — succederer — i afdødes skattemæssige stilling med hensyn til de aktiver, de får udlagt. Det betyder, at avancen først beskattes, når ægtefællen eller arvingen senere sælger aktivet. Beskatningen omfatter så til gengæld også den del af avancen, som måtte være indvundet, medens aktivet endnu var på afdødes hånd. Ordningen efter lovforslaget kommer således til at svare til den nævnte særregel i kildeskatteloven, der giver længstlevende ægtefælle ret til som

alternativ til beskatningen af urealiseret avance at vælge indtræden i afdødes skattemæssige stilling. Det er derfor ikke et ganske nyt beskatningsprincip, der nu foreslås indføjet i kildeskatteloven.

Den foreslåede ordning om indtræden i afdødes skattemæssige stilling vedrørende de efterladte aktiver har den fordel, at beskatningen først gennemføres, når ægtefællen og arvingerne må antages i almindelighed at være i stand til at betale skatten, uden at dette får urimelige følger. Som også i øvrigt inden for skattesystemet overlades det efter forslaget til den skattepligtige selv at afgøre, hvornår den beskatningsudløsende begivenhed skal indtræde. Der kan herved tages de fornødne likviditetsmæssige hensyn.

Efter forslaget skal ægtefællen og arvingerne være tvunget til at indtræde i afdødes skattemæssige stilling vedrørende aktiver, som udlægges. Ønsker boet og den arving eller ægtefællen, som skal have et af afdødes aktiver overdraget, avancen beskattet i boet, henviser forslaget parterne til at etablere et egentligt arvingskøb, d.v.s. det forhold, at arvingen eller ægtefællen køber aktivet af boet.

Den tvungne skattemæssige indtræden i afdødes stilling skal efter forslaget kun omfatte aktiver, hvorpå der under bobehandlingen kan konstateres en fortjeneste, når værdien i handel ogandel sammenlignes med afdødes skattemæssige anskaffelsessum. Arvingerne og ægtefællen indtræder ikke i den skattemæssige stilling vedrørende aktiver, hvorpå der konstateres tab. Et sådant aktiv overtages af den, der får det udlagt, med udlægsværdien som skattemæssig anskaffelsessum, og boet er henvist til selv at søge det konstaterede tab fradraget ved indkomstopgørelsen. Undertiden vil boet ikke have tilstrækkelige indtægter til udligning af de konstaterede tab, og da tabene ydermere ofte først konstateres umiddelbart forud for bobehandlingens afslutning, foreslås det, at underskud i boets skattepligtige indkomst under visse nærmere angivne betingelser skal kunne tilbageføres ved en form for modregning i tidligere års skattebetaling.

Alt afhængigt af, hvilke skattepligtige fortjenester der er indvundet på de udlagte aktiver, medens de endnu var på afdødes hånd, overtager den enkelte arving og ægtefællen ved indtræden i afdødes skattemæssige stil-